

šedym žašet raš šedym raš lasowane hordowasch, dokulaž woni šu Boža mudrosč, kotaruž my šjadnym rasom hopschimesch namožomy. Také pať nějo Lutherus jano kasał, ale tež šam žyuił; pscheto won jo tu bibliju kužde lěto dwojza pschelasował. Kaka šromota nějo wono, až tať młogi šchesczijan humčo, a won nějo raš ten nowy testament pschelasował! Dajšcho nam togodla šnowotki poškusčne byšch tej Šesufowej pschikafni: Šušgoňušcho te pišma, dokulaž wam še šda, nišmerne žyweńe we nich měsch; a tešame šu, kenz wotemńo šnańe“.

Tertullianus pišcho, až něga šchyfne šchesczijany k tom lasowanu tego š. pišma gromadu pschischli šu. Chryso- stomus žějo k šwojim pošlucharām: „Ššlyšchcžo: pschopšym ja, šchyfne wy šwětne! kupscho že tu bibliju, ako tu arz- naju tych dušchow, ňozošoli abo ňamožošoli wězej, ga kupscho na nejmenšchem ten nowy testament, a daž tych evangelistow a pošlow pišma wasche hobstawne huzabnišči šu,“ a Theophylaktus napomina šchyfne šchesczijańske šta- řejšche, gaž šche poškusčne žišchi měsch, až deje jich nahu- žyšch, wot młodosčzi to š. pišmo lasowasch.

Šož my pať wot tego lasowanā abo šlyšchanā tego Božego šłowa ten pschawy hužytk měsch žomy ga dejmy te myšleńa našcheje hutschoby šgromazišch, a jano na Boga štamisch, kotaryž psches šwojo šłowo š nami poweda; my dejmy jogo pschopšyšch, aby won nam, ako Šesus šwojim hušnikam, ten rošym, a ako wonej Šydiji tu hutschobu wotworisch šcheł, aby jogo šłowo pschawe rošmeli a k hutschobe brali. Wošebńe pať dejmy my to hutschobne